

KALIMERA

tištěná verze internetového časopisu o (ne)závislém cestování www.treknet.cz

březen - duben

zdarma

Trekové hole | Japonské lázně | Stop v Turecku | Malárie | Soutěž o zájezd

2/2004

Proletaná Evropa

Praha se stává rájem přibývajících nízkonákladových aerolinií, a tak i když to klasické aerolinky oficiálně nepřipouští, ceny jejich letenek klesají právě v důsledku tvrdého konkurenčního boje. V březnu zlevnily zpáteční letenky do Londýna British Airways na 2990 Kč bez letištních poplatků, na duben chystají stejný krok i České aerolinie, a to i pro další destinace. Vzhůru do Evropy tak bude moci vzlétnout více přístupujících občanů.

Levná nafta, drahý provoz

Cesta autem do Finska může být krásný výlet, ale drahý výlet. Na některých benzínových pumpách se stejně jako nafta motorová prodává i nafta topná a cizinci, kteří neumí finšsky, se tak snadno dopustí drahého přestupku. Při policejní kontrole vyjde levná nafta na 1500 Euro za každý den, kdy jste naftu používali k provozu svého auta. A za nedeklaraci topné naty zaplatíte na hranicích ještě 30% navrch. To už přeci stojí za znalost alespoň pár finských výrazů: „dieselöljy“ - motorová nafta (zhruba 0,77-0,79 EUR/litr), „kevyt polttoöljy“ - topná nafta (0,52 EUR/litr).

Varování

Velvyslanectví České republiky v Tokiu již poněkolkáté varuje mladé české ženy před českými soukromými agenturami zprostředkovávajícími práci hostesek v Japonsku. Agentury nabízejí mladým ženám lukrativní výdělků, dokonce zakoupí dívčím i zpáteční letenku. Ta je jim ovšem po příletu do Japonska odebrána, později přicházejí na řadu i cestovní doklady. Práce hostesky se přemění na tančení v nočních klubech velmi pochybné pověsti. Tyto agentury nezajišťují dívčím žádné pojištění ani jinou pomoc, vystavují je tedy v mnoha případech nebezpečí trestního stíhání. Přesvědčit se o „věrohodnosti“ vámi vybrané agentury se můžete na infolinie organizace La Strada - 222 717 171.

Mluvte kanadsky

Francouzi neradi mluví jiným než svým rodným jazykem. Ať už jinak mluvit neumí nebo nechťejí, je to krásná řeč, kterou se dobře svádí mladé dívky a komentují módní přehlídky. Hodit se vám bude i při útěku z americké konzumnosti do kanadské střídmosti, do provincie zvané Québec. Čím dále na východ, tím více tamní lidé ocení vaši snahu mluvit francouzsky, a vy si u nich můžete šplhnout ještě více tím, že na ně budete mluvit „kanadsky“. Na 600 výrazů, šitých na míru místnímu obyvatelstvu, je součástí slovníku zvaného Canadian French for Better Travel nakladatelství Ulysses Guide (www.ulyssesguides.com). Publikace téměř za 10 dolarů je zaměřena na anglicky mluvící cestovatele se základy francouzštiny a vy s ní porozumíte lidem, kteří za prostudování této knížky rozhodně stojí.

Incká oslava slunovratu

Ceny za ubytování a vnitrostátní letenky šplhají do slunečných výšek, autobusy jsou přeplněné, hostely obsazené a v ucpaných ulicích si mezi nevinými diváky lebedí kapsáři a podvodníci. Již přes 500 let se do posvátného města Cuzka sjíždějí v období zimního slunovratu tisíce Peruánců, aby zde uctili Slunce, hlavního boha incké civilizace. Inkové vždy věřili, že Slunce může jednoho dne vyhasnout a svět se tak propadne do naprosté tmy. Přinášením nezbytných obětí si zaručují jeho přítomnost na nebeské klenbě.

V čele průvodu zahajujícího slavnost tančí děti v barevných krojích, na jeho konci bíle oblečení senioři.

Foto: Petr Borovský

Denní veselí

Tisíce dětí v pestrobarevných krojích zaplňují poměrně kopcovitě a značně rozsáhlé náměstí Plaza de Armas. Stovky školek a škol z celého Peru předvádějí to nejlepší, co umějí. Na tomto hlavním náměstí Cuzka, města ve tvaru kočkovité pumy, zahajují každý rok několikadenní rituál přehlídkou krojů a tanců. V nadmořské výšce kolem 3 400 m je jejich veselí a energický pohyb v rytmu hudby obdivuhodný, vyprovokovaný mimo jiné i pokřikováním šťastných rodičů a příbuzných. Celé náměstí se dostává do varu. Nestiháme fotit projíždějící alegorické vozy a vnímat přitom všechno

to veselí, barvy a nekonečné davy lidí. Postupně se představují všechny věkové skupiny obyvatelstva - rozdováděný průvod uzavírá skupinka bíle oblečených důchodců, kteří se nenechávají zahanbit a předvádějí radostné taneční kreace, dojímající až k slzám. Hned za nimi již nastupuje uklízcí četa, která doslova šlape staříkům na paty. Během několika minut je Plaza de Armas vypulirovaná, jakoby se tu vůbec nic nedělo.

Sluneční útlum

Barevné celodenní veselí ztrácí svůj lesk v předvečer vyvrcholení oslav, kdy se po

půlnoci vracím z cesty Inků do Cuzka. Ulice jsou neprůchodné. Na mol opilí a lihem rozvášnění Peruánci, kteří nejsou stavění na velké množství alkoholu, blokují celé ulice a konají své potřeby kdekoli na chodníku. Nemají nic společného s jasnými barvami a roztančovými průvody předchozích dnů. Špinavá, s pochroumaným kolenem a podrážděným žaludkem poskakují mezi zapáchajícími potoky. Cuzco se propadlo do té nejčernější tmy.

pokračování na str. 4

Příliš démonizovaná malárie

„Cože, ty jsi přežila dvě malárie!?“ slýchám často od svých vyděšených kamarádů. Ano, přežila. Malárie není smrtelná pro cestovatele, který dodrží pár jednoduchých pravidel.

Výskyt malárie

Zárodky malárie (plasmodia) přenáší na lidi komár anopheles, jehož výskyt je v jed-

notlivých mikroregionech vázán na roční období. Informace o aktuální situaci v každé malarické oblasti vám sdělí na hygienické stanici nebo středisku cestovní medicíny. Bez ohledu na velikost rizika vám většinou doporučí užívat preventivní léky. Osobně doporučuji prolisťovat ještě internetové stránky Světové zdravotní organizace WHO, kde jsou u malarických mikroregio-

nů uvedena období výskytu malárie a také léky, které jsou nejúčinnější antimalarickou prevencí (profylaxií) pro danou oblast. Není však od věci poptat se na aktuální stav přímo na místě. Nepodceňujte ani bezrizikové zóny, za které jsou obecně považována větší města a hory nad 1 800 m.n.m. Před pár lety propukla malarická epidemie v Addis Abebě, tedy ve výšce 2 400 m.n.m, kde se nakazili komáři krví infikovaného člověka a přenášeli ji dále.

Malárie silnější než prevence

Stává se, že doporučené léky v 10 - 20 % případů malárii stejně nezabrání. Tato odolnost malárie vůči profylaxii však rozhodně není signálem k její ignoraci. Nespolehejte se jen na léky.

pokračování na str. 4

Ani domorodci nejsou proti malárii odolní. Příslušníci kmene Arboro v jižním Omo (Etiopie) si na spaní před svými kopolovitými domy staví lůžka na vysokých kůlech. V takové výšce již fouká trochu vítr a létá méně komárů, kteří malárii přenášejí.

Foto: Marian Koreček

EDITORIAL

Nejvýše položené ledovcové jezero v Čechách má svůj půvab jak ve své velikosti, tak v postupném zarůstání v močál. Dlouho bylo jezero Laka v šumavském pohraničí nepřístupné. Ještě tři roky po listopadové revoluci bylo i v hlavní turistické sezóně opuštěné. Před dvěma lety bylo to parné léto, kdy zmizet na hory bývá nejlepší ochlazení. Cyklisti klíčkovali mezi pěšími, pěší nadávali na cyklisty, a já zažila cestou na Laka svůj první „Václavák“ na horách.

Letos v zimě jsem na březích projížděla západní i jižní část Šumavy, ale jezero Laka jsem pořád míjela. Pravidelně upravované běžecké trasy vedoucí k jezeru mě nechávaly chladnou. Až jednou v pondělí, když napadlo 20 cm prašanu a pracovní den sliboval volnou stopu, dostalo se i na jezero Laka. Pravidelnou údržbu stopy nám po 10 km zajistili tři statní běžkaři, kteří nás předjeli. Byli jediní, koho jsme za celý den potkali. Jezero bylo ten den stejně opuštěné jako na začátku 90. let, jen dřevěná lavička se přesunula na výhledové molo.

Než zase vyrazíte do vzdálených krajů, které vám Kalimera přibližuje, přijďte si sednout. Ať máte na svých toulkách světem o čem vyprávět.

Kateřina Sekyrková
šéfredaktorka

SOUTĚŽ

Do hor Černé hory

Durmitor, Bjelasica a Komovi pozná v červnu jeden člověk zdarma na dvouúterním zájezdu s klubem cestovatelů a romantiků Kudrna (kód zájezdu 241803). Stačí jen zodpovědět správně a zodpovědně následující otázky:

1. Jak hluboký je nejhlubší říční kaňon Evropy a jaká řeka ho vyhloubila?
2. Vybavíte si alespoň tři jídla pocházející z bývalé Jugoslávie?
3. Malému, ale velmi divokému pohoříku Komovi vévodí dva vrcholy dosahující téměř 2500 metrů. Jak se jmenují?

Odpovědi zasílejte nejpozději do 31. dubna 2004 na adresy redakce uvedené v tiráži

další informace

- > Nápověda na www.kudrna.cz
- > Aktuální otázky ke stažení a správné odpovědi z minulých soutěží na www.treknet.cz

>>> www.treknet.cz

Minulá soutěž

V roce 2000 byly zapsány do seznamu UNESCO Liparské ostrovy. Výhercem zájezdu do Irsku s CK Poznání se stal Pavel Mastný. Gratulujeme!

Pašeračky a la Michelin

Na mongolsko-ruských hranicích sledujeme absurdní divadlo. Hance bylo divné, proč jsou všechny ženy oblečeny v pytlovitých, plandavých oděvech. Já si toho, jako vždy, ani nevšímám. „Podle předpisu můžu provést bezcelně jen jednu tašku měsíčně,“ vysvětluje nám jedna z pašeraček. Předpis mluví o tašce, na sobě může mít každý, co chce. Ženy vyprazdňují obrovské tašky plné čínské textilie - trička, tepláky, podprsenky, ponožky. Všechno se obalí v neuvěřitelně vrstvé okolo těla a připevní lepicí páskou. Dávají si na hlavu deset klobouků a my v němém úžasu sledujeme řadu panáčků Michelin, téměř neschopných chůze, která si to kolébají k domovu.

Radek Červinka
rubrika Světem na kole

Indické holi

„A můžeme vás taky nabarvit? To je pro štěstí.“ Naši hostitelé nečekají na naši odpověď a symbolicky nás posypávají práškem. Jenže to se právě nemělo stát. Ta trocha barvy je známkou pro ostatní, že se zdejší oslavy jara také účastníme, a tím jsme jim vydání na milost a nemilost. Křičící kluci po nás střikají z obřích stříkaček vyjetý olej. Když jim dojde, neváhají nabrat splašky z nezakrytého kanálu. Zmáčknu píst a už po nás stéka kousky lidských výkalů. Špunti se šklebí a utíkají lovit další oběť. S lišáckým úsměvem na nás z okna někdo vylévá lavor vody.

Podle stále stejného scénáře potkáme desítky zmalovaných skupinek. Z dálky na nás přilétne prášková salva. Pak se stělcí přiblíží a s přáním šťastného holi roztírají po nás prášek či rozpatlávají kašičku. Každých sto metrů na nás dominuje jiná barva - žlutá, zelená, červená, fialová, růžová... Na nádraží se oprašujeme a oplachujeme celkem zbytečně. Barva moc dolů nejde. Je to snad jediný den v roce, kdy si místní mohou beztrápně dovolovat na cizince a mnozí si tak léčí svoje mindráky. Takže za chvíli jsme zase barevní. Ještě dnes na mých hodinkách naleznete fialové skvrny a z vlasů mi barva zcela slezla až po roce. „Happy holi!“

Petr Drbohlav
rubrika Reportáže

Přátelská Ghana

Běloch je v Ghaně atrakcí. Občas se stane, že za vámi třeba dvě stě metrů běží malý černoušek, jen aby se vás dotknul. Na každém kroku slyšíte „Hi obrogni (=bělochu)! How are you?“ a všichni by se s vámi hned pouštěli do řeči. Za tři neděle jsem měl nespočet nabídek k sňatku, většinou od bratrů nabízené dívky. Výjimkou ani nebylo, když za mnou přišla krásná černoška sama s otázkou, jestli mám dívku a zda si ji nechci vzít. V takové situaci si ale člověk musí uvědomit, co ho asi tak čeká. V Ghaně nejsou platy moc vysoké (číšník si za den vydělá třeba jen 20 - 40 Kč), ale když už má někdo dobrou práci a vydělává slušné peníze, nezachne si většinou dopřávat většího luxusu. Je samozřejmé, že se o peníze rozdělí s širokou rodinou.

Nejnepravděpodobnější věc se mi stala poslední den, těsně před odjezdem. Místního dělníka jsem se zeptal, jak se nejlépe dostanu na českou ambasádu, že se mi nechce brát „drahého“ taxíka. On mi během pár minut zastavil trotro (místní mikrobus), vyhnal všechny černochoy, co se do něj chtěli nacpat, jel se mnou asi deset minut, zaplatil za mě jízdu, utratil možná i desetinu svého denního platu, rozloučil se a odešel pěšky zpět ke své práci.

Jakub Čížek
rubrika Státy

Stopem do Turecka? Za sexem!

„Po pár dnech strávených v pokojném Řecku jsme se stopem přesunuly do neklidného Turecka. Chování tureckých mužů odpovídá tomu, co si o turistikách z Evropy myslí – jezdíme totiž do Turecka za sexem. Více než typické smlouvání je tak třeba uplatňovat rázné odmoulení.“

Zpočátku jsem měla štěstí a neměly jsme důvod odmítnout slušně vypadající nabídky. Zdarma nás odvezl zaměstnanec cestovky v Istanbulu do města Ürgüp v Kappadokii poté, co jsme mu téměř vykoukaly vitrínu s fotografiemi skalních komínů v Göreme. Bez problémů jsme si také bez řidičáků v Ürgüpu vypůjčily auto i s řidiči, kteří platili vše kromě benzínu a pojistky. Stopem bychom se těžko na východ Slunce v pohoří Nemrut podívaly. Až při zpáteční cestě se optali, zda jim nedáme. Nedaly.

Dále jsme již stopovaly. Stále častěji jsme byly nuceny hledat v našem starém komunistickém slovníku věty odmítavého rázu. Slovní spojení „Jašasyn devámli barış!“ (Ať žije tvalý mír!) jsme našly snadněji než pozdrav a k našemu úžasu zabralo. Dva Arabové, kteří nás pozvali na večeři a následně i do postele, nás z auta vyhodili na nejbližší benzince. Naštěstí se nás tam ujali místní pumpaři a nechali nás přespat v kanceláři. Ráno jsme pokračovaly na jih do Kale. Opět padly ze strany řidičů návrhy na sex. Tentokrát jsme použily taktiku zvanou „kodžá“ (manžel). I to na ně platilo.

Do Kale jsme dorazily pozdě večer. Při hledání noclehu pomohla náhoda, tedy spíše tzv. modré oko, které je v tamní oblasti typickou ozdobou dveří a nosí štěs-

tí. Díky němu jsme se seznámily s „nejslavnějším“ tureckým rockerem Irfanem. Nocle all inclusive zahrnoval nejen pohostění a pohodlné spaní na terase restaurace jeho kamaráda, ale i kytarový koncert. Zdejší skalní hroby nás už ale tolik nenadchly. K vápencovým jezírkům v Pammukale nám již doprovod zajistila místní policie, na jejíž stanici jsme po zatčení strávily celou noc. Proč nás zadrželi, to dodnes nevíme. Včetně občerstvení nám nabídli i kvalitní sex, jak je zřejmě v této zemi dobrým zvykem. Oba ženatí, se závazky. Sex jsme odmítly, ale odvoz do Pammukale ne.

Raději jsme pokračovaly do Efesu s antickými památkami, typickými pro západní pobřeží. Nejvíce nás okouzila Celseova knihovna a po dlouhé době klidný den i noc. Konečně. Spaly jsme v broskvovém sadu, takže ráno broskve, v poledne broskve, večer broskve. Po 14 dnech na grahamovém chlebu a kebabu to byla příjemná změna.

To nejlepší - slavnou Tróju - jsme si nechaly nakonec. Ke vstupu jsme doběhly ve chvíli, kdy zavírali, a my opět řešily, kde budeme spát. Zaujal nás hřbitov, nejklidnější místo ve vesnici. Se spaním na hřbitově jsme měly příjemnou zkušenost už z Řecka. Nenápadně jsme přešly zeď, ale hřbitov sloužil jako smetišť, takže po hodině vyklizení bordelu zpod karimatky jsme se přesunuly na střechu rozestavěného domu. Tam jsme tvrdě usnuly. Alču probudila cizí ruka na jejím rameni. Vedle nás leželi dva chlapi a spojenými ukazováčky gestikulovali, že chtějí sex. Bouřlivou hádku ukončil majitel stavby, který nás vyhodil a ještě vyhrožoval policii. Uložily

Dodnes jsme nepřišly na to, proč nás tihle policajti vlastně zadrželi. Zřejmě věrní místním zvyklostem, i oni nám nabídli kvalitní sex. Foto: archiv autorky článku

jsme se tedy na terase místní restaurace a doufaly, že už konečně budeme moci spát. Za pět minut přišli opět muži ze stavby s tím, že majitel už odešel a my se tedy můžeme vrátit zpátky. S chutí jsme odmítly a pokoušely se usnout. Marně. Navštívil nás majitel. Už nepřišel s výhrůzkami, ale s nanukem. Myslel si, že nás tím navnadí na sex. Neúspěšně nabízel stále vyšší částku peněz a ve finále přihodil i mobilní telefon a stříbrný prstýnek. Když viděl, že nás nepřesvědčí, odešel a my mohly konečně spát až do rána a těšit se na prohlídku Tróji.

Ať říkali sexuchtiví Turci cokoliv, nikdy nepoužili násilí. Před jejich neslušnými nabídkami dostatečně ochránil i vlasy schované pod šátkem tak, jak je nosí vdané turecké ženy. Nás intenzivní odmítání, do-

plněné slovem „kodžá“, bezpečně dovezlo až k turecko-bulharským hranicím, odkud nás český kamión vzal až domů.

Alena Motejková, Věra Pilná

související články

- > Autostopem po Evropě
- > Turecká Kappadocie
- > Žhavé Turecko na kolech
- > Vlákem do Řecka přes Turecko
- > Turecko
- >>> www.treknet.cz

doprava

Kubánské přístřešky

„Vážení cestující, z technických důvodů je let z Havany do Paříže odložen na zítra. Před branou číslo 29 na vás čekají autobusy, které vás odvezou do hotelu.“ A tak jsme vyzkoušeli i kvalitu jednoho z pěti hvězdičkových havanských hotelů, na které jsme se po celou dobu pobytu na Kubě jen dívali.

U Kubánců v obýváku

Námi nejvíce využívané a finančně dostupné bylo ubytování v soukromí, tzv. casa particular. Vzhledem k tomu, že do pronajímaného pokoje jsme obvykle vcházely přes ložnici, kuchyň nebo obývací pokoj domácnosti, stal se pro nás tento druh ubytování zároveň exkurzí do života kubánské rodiny. Ve většině případů nám domácí nabídli i stravování, na Kubě zdaleka nejbezpečnější i nejkvalitnější, v cenových relacích 2,5-3,5 USD za snídani a 5-8 USD za oběd či večeři. Za dvoulůžkový pokoj jsme platily od 15 do 25 USD, ale od srpna minulého roku platí nový zákon, který povoluje ubytovat v domě pouze 2 cizince. My jsme po Kubě cestovali na začátku roku 2004 ve třech a jen dvakrát se nám během měsíčního pobytu stalo, že nás všechny neubytovali. Pro jednoho člověka vyjde pokoj na 12 - 15 USD.

Zákazy a nařízení

Zároveň došlo ke striktnímu rozdělení hotelů na ty, které poskytují ubytování výhradně cizincům a Kubáncům. Zejména v turisticky

atraktivních oblastech budete nuceni bydlet v hotelech - pronajímat pokoje cizincům je zakázáno. Ubytujete se tedy „načerno“ a nebudete pro to muset ani moc dělat. Domorodci si vás „odchytí“ již při vstupu do vesnice. V horším případě vám ubytování nabídnou, když se po vesnici budete chvilku jen tak bezcílně potloukat. Nepodařilo se nám zjistit, do jaké míry riskujete vy, jako cizinec, ale místní riskují velmi. Trestry se liší podle toho, zda se daného prohřešku dopouští poprvé, či opakovaně. Dostanou pokutu, možná je i konfiskace majetku dané osoby nebo dokonce celé rodiny, ale vyhrožuje se i několikaletým vězením. Kubánci si za tento riskantní počin říkají 15 USD za pokoj, počet osob většinou není limitován.

Hledání ubytování

Ten, kdo pronajímá pokoj legálně, má na dveřích označení ve tvaru modrého trojúhelníku a musí každý měsíc státu paušálně odvádět 100-250 USD dle provincie. Pokud víte, kam dorazíte další den, seženou vám domácí bydlení u svých známých či příbuzných. S vyhledáním vhodného ubytování vám ochotně pomohou i tam, kde mají plno nebo vás ubytovat nemohou. Knižního průvodce se seznamem ubytování tak využijete zejména v případech, kdy nejezdíte po Kubě autem a ubytování hledáte až večer na místě.

Noc ve slavném Hotelu Nacional stojí „pouhých“ 160 USD. Ve srovnání s turistickými resorty má tento hotel alespoň ducha, patinu zašlé slávy a nádherný výhled na havanskou promenádu zvanou Malecón. Foto: Eva Zimová

Kempy

Campisima směji využívat jen místní. Nejedná se o klasické kempy, kde si každý může postavit stan a užívá společné sociální zařízení, ale spíše chatové osady.

Pod širákem

Spaní pod širým nebem je možné jen na vlastní nebezpečí. Pokud si vás všimne policie nebo některý z domovních důvěrníků, budou vás nutit, abyste si našli ubytování v hotelu nebo v soukromí. Prý je tak postaráno o vaši bezpečnost, ale spíše by tak ztratili přehled o pohybu cizinců po ostrově. My osobně jsme pod širákem spali jednou - na pláži - a bez problémů. Potkali jsme Čechy, kteří jezdili po Kubě na kolech a jinak vlastně ani nespali. Stačí prý v podvečer zajet za město, popřípadě se vytrátit na pláž, a nikdo vás neobtěžuje.

Odcizené hotely pro cizince

Hotely jsou na Kubě stejné, jako kdekoliv na celé planetě - odosobněné, anonymní a rádobý ušlechtilé. To platí hlavně pro ty pěti hvězdičkové, které svým vybavením odpovídají evropským standardům - bazén, posilovna, sauna, restaurace a několik barů. Cena začíná již na 80 USD a končí v těch nejžádanějších oblastech na 225 USD. U hotelů s menším počtem hvězdiček již kvalita za Evropou zaostává. Bydlení v soukromí bych rozhodně neměnila za noci strávené ve skleníkovém prostředí těchto hotelů.

Eva Zimová

související články

- > Doprava na Kubě
- > Hostely a hotely v Jižní Americe

>>> www.treknet.cz

ubytování

STANY 2004

Hannah

Mezi stany HANNAH se vrátil staronový model MOUNTAIN, odpovídající svojí tříprutou, ve 4 bodech křížovou konstrukcí, užití i v náročnějších podmínkách. Tento stan pro 3 osoby i s velkými zavazadly je oproti svému někdejšímu předchůdci zbaven chyb, které ho donutily na chvíli z trhu odejít - nyní je nižší, stabilnější a vnější tunele na pruty jsou ze sítky (bývaly z látky). V méně náročné řadě Adventure se tento model ukrývá pod jménem APPACHE. V extrémní řadě se s použitými lepšími materiály nazývá tradičně MOUNTAIN.

Zajímavostí je, že od příštího roku se podobný stan se dvěma vchody objeví i v řadě náročných stanů značky Coleman pod názvem ADRENALIN 3. Ten nahradí v roce 2004 expediční stan Coleman Nashoba.

Jurek

Z modelových novinek firmy JUREK stojí za bližší zmínku stany MIKRO a VELO z řady LITE. Dvoukřídelový stan MIKRO se dvěma apsidami a maximální výškou 80 cm je určen pro 1-2 osoby a bude na obchodě stát kolem 3270 Kč. Model VELO si najde své fanoušky mezi cyklisty, kteří si v téměř čtyřkilovém stanu ukládají kola do velké před síně. Dvě osoby, kterým je stan určen, mohou ven ze stanu vyjít druhým vchodem s apsidou.

Coleman

Příjemné světlo, připomínající i za prudkého deště modrou oblohu, bude propouštět světlemodré tropiko nového rodinného stanu COLEMAN OASIS pro 4 - 6 osob za 14 990 Kč. Budete však moci z něho spatřit i skutečnou oblohu skrz odnímatelný průhledný vrchlík na kopuli stanu ve výšce kolem 2 m. Pod ním je v tropiku i velké větrací okno. Každá ze tří ložnic je široká 140 cm a dlouhá 220 až 230 cm. Největší ložnicový prostor může být flexibilně vzhledem k zadnímu vchodu používán i jako obývací pokoj.

Pinguin

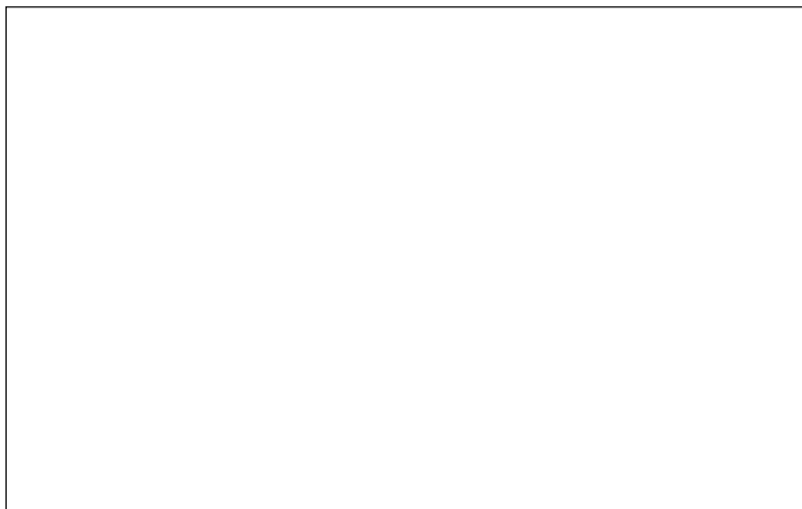
Nezměněná extrémní a duralová řada stanů značky PINGUIN bude v roce 2004 doplněna o řadu LAMINÁT. Jedná se o levné stany se sklolaminátovými pruty do méně náročných podmínek. Tomu odpovídají i parametry - nylonová podlaha se 7 metry a polyesterové tropiko se 3 metry vodního sloupce, lepené švy jsou samozřejmostí.

související články a akce

- > Než si koupíte stan...
- > Opravy stanů
- > Stan - výběr a koupě
- > Stany v roce 2004
- > Novinky Sportprague 2004
- > VÝSTAVA STANŮ 6. - 9. 5. 2004
- >>> www.treknet.cz

vybavení, akce

Trekové hole

„Do velkých hor používám v zimě plastové boty, v Grónsku se nám osvědčily speciální kožené boty se silnou filcovou vložkou, kterou jsem v noci sušil ve spacáku.“

Foto: archiv R. Tomčíka

Posezónní údržba lyží

Každá lyže přes zimu škrábne o nějaký ten kamínek, větvičku nebo jehličí. A hele, odlepená pata lyže, jak jsme je zabodávali do sněhu před hospodou. Skluznice za ta léta zešedla a zchlupatěla, vrstvy starého vosku ne a ne odpadnout. Všechny tyto nemoci se dají léčit. S některými si poradí jen odborník, nejlépe po sezóně, aby lyže v létě ve sklepě netrpěly, ale v klidu odpočívaly.

Odstranění vosku a impregnace

Hodně běžkařů nedá dopustit na historickou sbírku vosků a klisťů na skluznici svých běžek. Stoupací vosk by se však měl z lyží sundat po každé jízdě, alespoň měděným kartáčem nebo smývacím roztokem, který je k tomu určen. Smývač, na rozdíl od benzínu, skluznici nevysušuje, není drahý (od 50 Kč) a je k dostání i v aerosolovém balení.

! po vyčištění zůstává někdy skluznice šedá a tzv. chlupatá. Je zoxidovaná a vysušená vodou, která vzniká třením mezi lyží a sněhem. Přímému styku skluznice s vodou se dá zabránit impregnací, což není nic jiného

než zažehlení základového vosku. Lyže nejsou naimpregnované již od výrobce, poprvé by se tedy měly napustit voskem hned po jejich zakoupení. Pokud lyže nečistíte a naimpregnujete během sezóny, základní servis jim dopřejte alespoň na jejím konci. V lyžařských servisech nebo prodejnách vám skluznici odborně očistí a „zakonzervují“ voskem zhruba za 100 Kč.

Broušení a záplatování

Opravit se dají i hodně poškrábané skluznice, které se po odstranění starého vosku zbrousí o setinky milimetru. Kromě zbroušení dochází zároveň na frézovacím stroji k drážkování skluznice. Mikrodrážky nemávají starší typy lyží, které si tak broušením výrazně zlepšují jízdní vlastnosti. S následnou impregnací za tento servis zaplatíte okolo 220 Kč.

Velké poškození skluznice vyléčí už jen záplatování. Připlatíte si 50 Kč a po slédnutí opravené skluznice usoudíte, že nákup nových lyží můžete ještě o rok odložit.

Lepení a broušení hran

V lyžařských servisech také spraví odlepenou patu, zbrousí hrany a určitě vám i názorně ukáží správný postup při běžném čištění a mazání skluznice. Podobnou péči potřebují i lyže sjezdové, u kterých za každý popsaný servis zaplatíte oproti běžkám jen o 50 Kč více.

Očištěné, naimpregnované a opravené lyže skladujte pokud možno nesvázané. V nezbytných případech je svažte volně, skluznicemi k sobě, aby neztratily svoji pružnost. Lyže vám vaší péčí oplátí dlouhým skluzem a ještě delší životností.

Kateřina Sekyrková

související informace

- > Mažeme běžky, tedy jedeme
- > Běžky - prkénka nejen do stopy
- >>> www.treknet.cz

naše tipy

nové modely

2004

Expediční cykloturistika
Speciální a náročná cykloturistika
Lehká rekreační cykloturistika

Hliníkové nosiče

ALU

Nosiče a brašny

Fotografie je informativní - kompletní sortiment najdete na internetu
www.sportarsenal.cz

SPORT ARSENAL

SPORT ARSENAL S.R.O.

Poděbradská 1772, 280 22 Lysá nad Labem
Tel.: +420 325 551 978, fax: +420 325 553 757
E-mail: sportarsenal@sportarsenal.cz

Den, víkend, prázdniny se Sport-S

Rafting
Sázava, Jizera, Otava, Vltava, Divoká Orlice, Dunajec-Orava-Belá
Inn, Mlý, kel, Sja, Noce, Sanna
Vodňácké víkendy a putování
Česko a slovenské řeky
Sportovní programy
Kajak, lezení, slalování, lanovka, lanové dráhy, MTB, lukostřelba, paragliding, akční hry
Cyklozájezdy, inline a skatting
Poznávací zájezdy po Evropě
Amerika
S kánou po Yukonu
USA, Kanada, Aljaška, Yukon, Peru, Bolívie, Mexiko

Blatná 113, Chrástov
tel.: 474 624 088
Václavské nám. 48, Praha 1
tel.: 296 301 680, 690
www.sport-s.cz

Lehčí, ale stejně dobrá...
-200g

- roztavení i omítkou nejvíce vhodný je pivo je a nezradí při chůzi klenčí
- při balení se karimatka prokládá podšívání pro lepší nošení
- rozměr: 183 x 51 x 3,5 cm
- rozměr po sbalení: 14 x 24 cm
- hmotnost: 260 g

SAMONAFUKOVACÍ KARIMATKA

Yate spol. s r.o.
Rabárovo n. 308
580 03 Hradec Králové
e-mail: yate@yate.cz
tel.: 465 221 475

www.yate.cz

Lehčí, ale stejně dobrá...
-200g

- roztavení i omítkou nejvíce vhodný je pivo je a nezradí při chůzi klenčí
- při balení se karimatka prokládá podšívání pro lepší nošení
- rozměr: 183 x 51 x 3,5 cm
- rozměr po sbalení: 14 x 24 cm
- hmotnost: 260 g

SAMONAFUKOVACÍ KARIMATKA

Yate spol. s r.o.
Rabárovo n. 308
580 03 Hradec Králové
e-mail: yate@yate.cz
tel.: 465 221 475

www.yate.cz

